

2. Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió Alapjogi Chartájának 15. cikkét, hogy az abban foglalt elv anélkül alkalmazandó korlátozások nélkül a gyógyszerészi hivatásra is, hogy az említett hivatás közérdekű jellege igazolná a gyógyszerárakkal rendelkező gyógyszerészek és a vény nélküli gyógyszereket árusító kereskedések gyógyszerész tulajdonosai közötti eltérő szabályozásokat a fenti 1. pont szerinti gyógyszerek árusítása vonatkozásában?
3. Úgy kell-e értelmezni az (EUMSZ) 102. és 106. cikk(e)t, hogy az erőfölénnyel való visszaélés tilalma korlátozások nélkül alkalmazandó a gyógyszerészi hivatásra, mivel a hagyományos gyógyszerész tulajdonosa a vény nélküli gyógyszereket árusító kereskedések gyógyszerész tulajdonosára vonatkozó tilalom által a Servizio sanitario nazionale-val való megegyezés alapján gyógyszereket árusítva előnyt élvez a C kategóriájú gyógyszerek árusítását illetően anélkül, hogy ezt érvényesen igazolná a gyógyszerészi hivatásnak az állampolgárok egészsége védelmének közérdekű jellegéből eredő kétségtelen sajátosságai?

A Tribunale di Tivoli (Olaszország) által 2012. november 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Antonella Pedone kontra Maria Adele Corrao

(C-498/12. sz. ügy)

(2013/C 26/50)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Tivoli

Az alapeljárás felei

Felperes: Antonella Pedone

Alperes: Maria Adele Corrao

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 2002. május 30-i 115. sz. köztársasági elnöki rendeletnek az olasz szabályozásban való költségmentességre vonatkozó 130. cikke — azon részében, amely előírja, hogy az ügyvédnek, az igazságszolgáltatásban közreműködőnek, valamint az igazságügyi szakértőnek járó összegek a felére csökkennek — összeegyeztethető-e az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének (3) bekezdésével, amely úgy rendelkezik, hogy azoknak, akik nem rendelkeznek elégséges pénzeszközökkel, költségmentességet kell biztosítani, amennyiben az igazságszolgáltatás hatékony igénybeviteléhez erre szükség van?
2. A 2002. május 30-i 115. sz. köztársasági elnöki rendeletnek az olasz szabályozásban való költségmentességre vonatkozó 130. cikke — azon részében, amely előírja, hogy az

ügyvédnek, az igazságszolgáltatásban közreműködőnek, valamint az igazságügyi szakértőnek járó összegek a felére csökkennek — összeegyeztethető-e az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkével, ahogyan azt az Európai Unió Alapjogi Chartája 52. cikkének (3) bekezdése, valamint (az EUSZ) 6. (cikk) átültette a közösségi jogba?

A Tribunale di Tivoli (Olaszország) által 2012. november 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Elisabetta Gentile kontra Ufficio Finanziario della Direzione Ufficio Territoriale di Tivoli és társai

(C-499/12. sz. ügy)

(2013/C 26/51)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Tivoli

Az alapeljárás felei

Felperes: Elisabetta Gentile

Alperesek: Ufficio Finanziario della Direzione — Ufficio Territoriale di Tivoli, Fabrizio Penna, Gianfranco Di Nicola

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A 2002. május 30-i 115. sz. köztársasági elnöki rendeletnek az olasz szabályozásban való költségmentességre vonatkozó 130. cikke — azon részében, amely előírja, hogy az ügyvédnek, az igazságszolgáltatásban közreműködőnek, valamint az igazságügyi szakértőnek járó összegek a felére csökkennek — összeegyeztethető-e az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének (3) bekezdésével, amely úgy rendelkezik, hogy azoknak, akik nem rendelkeznek elégséges pénzeszközökkel, költségmentességet kell biztosítani, amennyiben az igazságszolgáltatás hatékony igénybeviteléhez erre szükség van?

2012. november 6-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság

(C-500/12. sz. ügy)

(2013/C 26/52)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: J. Hottiaux és H. Støvlbæk meghatalmazottak)

Alperes: Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

— állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság — mivel nem hozta meg a vasúti rendszer Közösségen belüli kölcsönös átjárhatóságáról szóló 2008/57/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv II., V. és VI. mellékletének módosításáról szóló, 2011. március 1-jei 2011/18/EU bizottsági irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, vagy legalábbis nem közölte azokat a Bizottsággal — megsértette ezen irányelv⁽¹⁾ 2. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésének határideje 2011. december 31-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 57., 21. o.

A Verwaltungsgericht Berlin (Németország) által 2012. november 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Thomas Specht kontra Land Berlin

(C-501/12. sz. ügy)

(2013/C 26/53)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Berlin

Az alapeljárás felei

Felperes: Thomas Specht

Alperes: Land Berlin

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az európai elsődleges és/vagy másodlagos jogot, a jelen ügyben különösen a 2000/78/EK irányelvet⁽¹⁾, az életkoron alapuló jogszerűtlen hátrányos megkülönböztetés átfogó tilalmának értelmében véve, hogy e tilalom hatálya a tartományi köztisztviselők illetményére vonatkozó nemzeti rendelkezésekre is kiterjed?
2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: az következike az említett európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezéséből, hogy az olyan nemzeti rendelkezés, amely szerint a köztisztviselő alapilletményének összege a közszolgálati jogviszony létesítésekor alapvetően a köztisztviselő életkorától függ, és később mindenekelőtt a közszolgálati jogviszony időtartamának függvényében emelkedik, az életkoron alapuló közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést képez?

3. Amennyiben a második kérdésre is igenlő válasz adandó: ellentétes-e az említett európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezésével az ilyen nemzeti rendelkezés azon jogalkotói céllal történő igazolása, hogy jutalmazza a szakmai tapasztalatot?

4. Amennyiben a harmadik kérdésre is igenlő válasz adandó: a hátrányos megkülönböztetéstől mentes illetményjog kialakításáig lehetővé teszi-e az európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezése más jogkövetkezmény alkalmazását, mint a hátrányosan megkülönböztetett személyek részére a besorolási fokozatuk legmagasabb fizetési fokozata szerinti illetmény visszamenőleges kifizetését?

A hátrányos megkülönböztetés tilalma megsértésének jogkövetkezménye e tekintetben az európai elsődleges és/vagy másodlagos jogból, a jelen ügyben különösen magából a 2000/78/EK irányelvből ered, vagy a jogosultság csak az európai jogi rendelkezések hiányos átültetéséből következik az állam uniós jog alapján fennálló felelőssége alapján?

5. Ellentétes-e az európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezésével az olyan nemzeti intézkedés, amely az utólagos illetményfizetésre vagy kártérítésre való jogosultságot attól teszi függővé, hogy a köztisztviselők azt megfelelően rövid időn belül érvényesítették-e?

6. Az első, második és harmadik kérdésre adandó igenlő válasz esetén: az következik-e az európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezéséből, hogy az olyan átmeneti törvény, amely a régi köztisztviselőket kizárólag a régi (hátrányosan megkülönböztető) illetményjog szerint az áttérés hatánapján általuk kapott alapilletmény összege alapján sorolja be az új rendszer valamely fokozatába, és amely szerint a magasabb fokozatokba történő további előrelépés ezt követően a köztisztviselő abszolút tapasztalatszerzési idejétől függetlenül csak az átmeneti törvény hatálybalépése óta újonnan megszerzett tapasztalatszerzési időtől függ, a fennálló, életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés — legmagasabb fizetési fokozat eléréséig tartó — fenntartását jelenti?

7. Amennyiben a hatodik kérdésre is igenlő válasz adandó: ellentétes-e az európai elsődleges és/vagy másodlagos jog értelmezésével e korlátlanul fennmaradó eltérő bánásmód azon jogalkotói céllal történő igazolása, hogy az átmeneti törvény nem (csak) az áttérés hatánapjáig megszerzett jogokat, hanem a régi illetményjog alapján az adott besorolási fokozatban prognosztikusan juttatott jövedelemmel kapcsolatos elvárásokat (is) védelemben kívánja részesíteni?

Igazolható-e a régi köztisztviselők fennmaradó hátrányos megkülönböztetése azzal, hogy a szabályozási alternatíva (a régi köztisztviselők egyedi besorolása a tapasztalatszerzési idő szerint) magasabb adminisztratív terhekkel járna?

8. Amennyiben a hetedik kérdésben nemleges válasz adandó az igazolhatóságra: a hátrányos megkülönböztetéstől mentes illetményjognak a régi köztisztviselők tekintetében történő kialakításáig lehetővé teszi-e az európai elsődleges és/vagy